

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 2Co/118/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7812212677
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 11. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Bodnárová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2013:7812212677.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach vo veci žalobcu Orange Slovensko, a.s., Bratislava, Metodova 8, IČO: 35 697 270, proti žalovanému L. Č., nar. XX.XX.XXXX, bytom I.D., Š. XXX, t.č. na neznámom mieste, zast. opatrovníčkou R.. Q. J., pracovníčkou Okresného súdu Rožňava, o zaplatenie 292,14 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Rožňava, č.k. 4C 596/2012-45 z 18.12.2012, takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok v napadnutom zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia v r a c i a vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa rozsudkom zaviazal žalovaného zaplatiť žalobcovi 117,14 € s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne od 18.3.2011 do zaplatenia, v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na ich náhradu.

Pri rozhodovaní vychádzal zo zistenia, že žalobcom uplatnená čiastka vo výške 292,14 € pozostáva z nezaplatenej ceny poskytnutých služieb vo výške 117,14 € a zo sumy 175 € titulom náhrady škody. Ďalej vychádzal zo zistenia, že žalobca uzavrel so žalovaným 4.12.2006 zmluvu o pripojení č. D. XXXXXXX, dňa 11.12.2008 uzavreli zmluvu o pripojení č. D. XXXXXXX spolu s dodatkom k zmluve uzavretým 22.9.2010. Na základe týchto zmlúv žalobca vypožičal žalovanému 2 ks SIM kariet, ktoré umožňovali žalovanému využívať telekomunikačné služby poskytované žalobcom. Ku kartám boli priradené účastnícke telefónne čísla. Žalovaný riadne a včas nezaplatil cenu poskytnutých služieb vyfakturovaných v období 2010/11-2011/01 vo výške 117,14 €. Žalobca pokusom o pokonávku z 3.3.2011 oznámil žalovanému sumu neuhradených faktúr za jednotlivé mesiace a sumu za mobilný telefón/telekomunikačné zariadenie a vyzval ho na ich úhradu v dodatočnej lehote. Na túto pokonávku žalovaný nereagoval.

Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa dospel k záveru, že nárok žalobcu na zaplatenie neuhradených služieb je dôvodný, preto v tejto časti žalobe vyhovel s poukazom na ust. § 517 ods. 2 OZ a § 3 nar. vl. č. 87/1995 Z.z. Priznal žalobcovi aj uplatnený úrok z omeškania zo sumy 117,14 € a to dňom nasledujúcim po uplynutí lehoty na dodatočné plnenie uvedenej v pokuse o pokonávku, t.j. od 18.3.2011 vo výške 9% ročne až do zaplatenia.

Vychádzajúc z § 544 ods. 1, 2, 3 OZ, § 545a OZ s poukazom na rozsudok Okresného súdu Bardejov, č.k. 4C 174/2011-21 z 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove z 23.5.2012 sp.zn. 3 Co 26/2012 konštatoval, že zmluvná pokuta rovnakého významu bola vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Vychádzajúc z § 53a ods. 1 OZ, ktoré zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú, konštatoval, že takáto zmluvná podmienka je

neplatná, že súd je pri poskytovaní ochrany pred neprijateľnými zmluvnými podmienkami povinný ex officio skúmať, či voči spotrebiteľovi nie je uplatňované plnenie z neprijateľnej zmluvnej podmienky, a to aj takej, ktorú už súd skôr judikoval, poukazujúc na to, že ochrana spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách vychádza z predpokladu, že spotrebiteľ je z hľadiska informovanosti a z hľadiska vyjednávacej pozície v slabšom postavení a má spravidla na výber buď zmluvu vopred naformulovanú dodávateľom akceptovať so všetkými formulárovými klauzulami alebo ju odmietnuť, že možnosť zmeny štandardných podmienok zo strany spotrebiteľa je len iluzórna a je zrejmé, že ide o rovnosť len formálnu, a aby sa dosiahla faktická rovnosť, je to možné dosiahnuť len vonkajším zásahom. Mal za to, že žaloba v prevyšujúcej časti nie je dôvodná, lebo sa jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s § 53a ods. 1 OZ.

O trovách konania rozhodol podľa § 142 ods. 2 O.s.p.

Rozsudok vo výroku, ktorým v prevyšujúcej časti bola žaloba zamietnutá a vo výroku o trovách konania napadol včas podaným odvolaním žalobca. Navrhol zmeniť rozhodnutie súdu prvého stupňa v napadnutej časti tak, aby žalovaný bol zaviazaný na zaplatenie sumy 175 € s úrokom z omeškania 9% ročne od 19.3.2011 do zaplatenia a aby mu bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania a trov odvolacieho konania. Odvolanie odôvodnil tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam. Poukázal na to, že súd prvého stupňa napriek skutočnosti, že sa domáhal zaplatenia sumy 175 € titulom náhrady škody, posudzoval predmetný nárok ako nárok na zaplatenie zmluvnej pokuty. Zdôrazňoval, že priamo v žalobnom návrhu uviedol, že zaplatenia zmluvnej pokuty sa v konaní nedomáha a to z dôvodu, že v iných súdnych konaniach bola zmluvná pokuta v dodatku k zmluve o pripojení posúdená ako neprijateľná zmluvná podmienka. V ďalšej časti odvolania poukazoval na okolnosti poskytnutia zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu, na to, že v konaní preukázal porušenie zmluvných povinností na strane žalovaného, vznik škody, ako aj príčinnú súvislosť medzi porušením zmluvných povinností a vznikom škody, ktorá mu vznikla minimálne v rozsahu poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu. Poukázal na rozhodnutie Okresného súdu Svidník sp.zn. 7C 169/2011, ktorým súd v obdobnej veci mu priznal uplatnený nárok na náhradu škody. Poukazoval na odôvodnenie nálezu Ústavného súdu SR sp.zn. IV. ÚS 481/2011.

Žalovaný sa k odvolaniu nevyjadril.

Odvolací súd prejednal vec podľa § 212 ods. 1, 3 O.s.p. bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že súd prvého stupňa sa dopustil procesného pochybenia, ktoré malo za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Inou vadou konania, na ktorú musí odvolací súd prihliadnuť aj vtedy, ak ju odvolateľ nenamieta (v tomto konaní ju však namieta), je procesná vada, ktorá na rozdiel od taxatívne vymenovaných v § 221 ods. 1 písm. a/ až g/ O.s.p. nezakladá zmatečnosť rozhodnutia. Jej základom je porušenie iných procesných ustanovení upravujúcich postup súdu v občianskom súdnom konaní.

Iná vada bude preto významná iba za predpokladu, že jej dôsledkom bolo nesprávne rozhodnutie vo veci. Za takúto vadu možno považovať postup súdu, ak súd rozhodol o inom, než účastníkom uplatnenom žalobnom nároku.

Podľa § 153 ods. 2 O.s.p. súd môže prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac, než čoho sa domáhajú iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi.

Jednou zo základných zásad občianskeho sporového konania je zásada dispozičná, spočívajúca v tom, že procesná iniciatíva patrí účastníkom konania. Súd, až na prípady uvedené v ust. § 81 ods. 1 O.s.p., nezačína konanie z vlastnej iniciatívy, ale na podnet účastníka (§ 79 ods. 1 O.s.p.), ktorý je

označovaný ako návrh (žaloba). Podanou žalobu je súd viazaný; prekročiť návrhy účastníkov a prisúdiť viac alebo niečo iné, než čoho sa domáhajú, môže iba vtedy, ak sa konanie mohlo začať aj bez návrhu alebo, ak z právneho predpisu vyplýva určitý spôsob vyrovnania vzťahu medzi účastníkmi (§ 153 ods. 2 O.s.p.). Opodstatnenosť výnimiek z dispozície predmetom konania vyplýva z hmotného práva, ktoré pre vyporiadanie niektorých nárokov určuje kogentné pravidlá (napr. vyporiadanie BSM manželov). O takýto prípad sa však v prejednávanej veci nejedná.

V prejednávanej veci, ako vyplýva z obsahu žalobného návrhu, žalobca v konaní vo vzťahu k žalovanému uplatnil peňažnú pohľadávku v sume 292,14 eur s prísl. pozostávajúcu z neuhradených služieb v sume 117,14 eur a z náhrady škody v sume 175 eur. Žalobca výslovne v žalobnom návrhu uviedol, že nároku na náhrady škody v sume 175 eur sa domáha v súlade s ust. čl. 3 bod 3.7 dodatku, ktorá mu vznikla za odpredané mobilné telefóny Nokia C5 žalovanému. Podpisom dodatku sa žalovaný zaviazal používať služby a za tieto platiť po dobu viazanosti a následne porušil svoj základný záväzok zotrvať v zmluvnom vzťahu počas dohodnutej doby a platiť riadne a včas cenu za poskytnuté služby.

Ako však vyplýva z odôvodnenia napadnutého rozsudku, súd zamietol žalobcom uplatnený nárok ohľadom zaplatenia sumy 175 eur majúci za to, že sa jedná o nárok žalobcu na zaplatenie zmluvnej pokuty, vzhľadom na to, že sa podľa jeho názoru jednalo o neprijateľnú zmluvnú podmienku uplatňovanú v rozpore s ust. § 53a ods. 1 Občianskeho zákonníka. V tejto súvislosti poukázal súd prvého stupňa na rozhodnutie Okresného súdu Bardejov č.k. 4C 174/2011-21 zo dňa 30.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 23.5.2012 sp. zn. 3Co 26/2012, v ktorom bola zmluvná pokuta rovnakého významu vyhlásená za neprijateľnú zmluvnú podmienku. Z uvedeného je teda zrejmé, že súd prvého stupňa nerozhodol o žalobcom uplatnenom nároku na náhradu škody, ak ním uplatnený nárok v sume 175 eur zamietol z dôvodu neprijateľnej zmluvnej podmienky - zmluvnej pokuty.

Z uvedeného vyplýva, že súd v rozpore s cit. ustanovením § 153 ods. 2 O.s.p. rozhodol o inom, než žalobcom uplatnenom nároku (nároku na náhradu škody), ak rozhodol o nároku na zmluvnú pokutu, preto zaťažil rozhodnutie a konanie mu predchádzajúce procesnou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

Vzhľadom na závažnosť procesného pochybenia súdom prvého stupňa neboli splnené podmienky pre opakovanie resp. doplnenie dokazovania odvolacím súdom, preto odvolací súd postupom podľa § 221 ods. 1, 2 O.s.p. zrušil rozsudok v zamietavom výroku a vo výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Po vrátení veci bude úlohou súdu prvého stupňa posúdiť nárok uplatnený žalobcom, t.j. nárok na náhradu škody a následne vo veci rozhodnúť.

V novom rozhodnutí rozhodne súd prvého stupňa aj o trovách tohto odvolacieho konania (§ 224 ods. 3 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach jednohlasne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z.z.).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.